

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forenkling af statens mellemværende med Danmarks nationalbank.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 913, fremsættelsen i tidenden sp. 882).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lars P. Jensen: Da lovforslaget ikke tilsigter andet end en forenkling af statsregnskabet, der kun er af bogholderimæssig karakter og ikke har andre problemer i sig, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Damsgaard: De gode hensigter, den højtærede finansminister har givet udtryk for med lovforslaget om en regnskabsmæssig forenkling af statens mellemværende med nationalbanken, er også for mig umiddelbart tiltalende. Der har gennem årene været muligheder for visse misforståelser vedrørende den komplicerede kontering i statsregnskabet, selv om jeg dog tror, at det hvert år er lykkedes for os i finansudvalget at finde frem til det rigtige resultat. Saneeringen forekommer mig at være rigtig og medfører en bogholderimæssig forenkling, uden at man derved mister den fornødne oplysning i statsregnskabet § 30.

Jeg tror dog, det vil være rigtigt i et udvalg at se på, hvordan finansministeriets konto i henhold til særlige love, der er anført til at udgøre 1 118 mill. kr., er sammensat og skal behandles fremover. Der kan også være andre forhold vedrørende sammenlægning af disse forskellige konti, som det var rart at drøfte nærmere med den højtærede finansminister, inden vi giver tilslutning til lovforslaget.

Afdragstiden for den foreslåede statsforskrivning skal være 56 år. Et sådant åremål kan man også diskutere, men jeg mener ikke, der er stort at sige til, at afviklingen af de kolossale udgifter ved vort lands besættelse i årene fra 1940 til 1945 udstrækkes over godt et halvt århundrede. De 50 mill. kr., som foreslås afskrevet på statsforskrivningen hvert år, er, så vidt jeg kan skønne, en noget større nedbringelse af statens gæld til nationalbanken, end vi har forpligtet os til over for Amerikas Forenede Stater i henhold til overenskomsten vedrørende Marshallloven og i øvrigt i henhold til de bestemmelser, der er i forbrugsbegrænsende og andre love om, at provenuet skal bruges til afdrag på statens reguleringskonto i nationalbanken.

Det må vist også siges at være en noget ejendommelig måde, forrentningen fastsættes på, idet den foretages af debitor år for år på finansloven.

Der er jo tale om et ganske særligt statslån, og så vidt jeg kan se, vil den foreslåede forenkling bl. a. få den virkning, at overførslen af kontoen i henhold til særlige love til finansministeriets løbende konto, hvorpå der efter lovforslagets oplysning pr. 31. oktober 1959 skyldtes 83 mill. kr., efter de sidste oplysninger, jeg har fået, den 15. november 1959 kun 14 mill. kr., vil medføre en betydelig kreditsaldo på den løbende konto fremover, og da kontoen i henhold til de særlige love hidtil har været modregnet i reguleringskontoen, inden renteberegningen foretages, vil det ved folketingets — for det er jo folketinget, der fastsætter renten — fremtidige årlige fastsættelse af renten for denne forskrivning, der skal træde i stedet for reguleringskontoen, være rimeligt at skæve til, om finansministeriet i det forløbne år har haft et større eller mindre tilgodehavende i nationalbanken på den løbende konto. Det er jo nemlig således, at finansministeriet svarer nationalbankdiskontoen på de 5 pct. af overtræk på den løbende konto, den konto, der ved den foreslåede forenkling rent aktuelt bringes ud af verden ved hjælp af penge, der hidtil kun modregnedes mod en gæld at forrente med 1/4 pct., men på den anden side må det erindres, at en væsentlig og med årene stigende del af nationalbankens overskud indgår i statskassen, og dette